

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/184/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318205842
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1318205842.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovič v právnej veci žalobcu: F K L stavebná, spol. s r.o., SNP 85, 956 11 Ludanice, IČO: 31 104 266, zast. JUDr. Michaela Kajabová, advokátka, Budovateľská 2, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: CHRANENEPRACOVISKO.eu, s. r. o., Sadová 29/A, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 44 667 931, zast. advokátskou kanceláriou: Hronček & Partners, s. r. o., Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, o žalobe na obnovu konania sp. zn. 23Cb/276/2017, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 26Cb/299/2018-403 zo dňa 20. februára 2020, v spojení s opravným uznesením č.k. 26Cb/299/2018-496 zo dňa 3. mája 2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/299/2018-403 zo dňa 20. februára 2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 26Cb/299/2018-496 zo dňa 3. mája 2021 potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“), prvým výrokom, odmietol návrh na obnovu konania, vedeného pred Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 23Cb/276/2017. Druhým výrokom zamietol návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu sp. zn. 23Cb/276/2017-38 zo dňa 21.11.2017. Tretím výrokom priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 397 písm. a), § 400, § 40 ods. 1, § 406, § 413 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Konajúci súd uviedol, že označil účastníkov v rozhodnutí o žalobe na obnovu konania podľa ich procesného postavenia v pôvodnom konaní (V/68), spisová značka 23Cb 276/2017, pozri rozhodnutie NS SR 8Cdo 70/2014.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd vydal dňa 21.11.2017 platobný rozkaz sp. zn. 23Cb/276/2017-38, ktorým zaviazal žalovaného CHRANENÉPRACOVISKO.eu s. r. o. zaplatiť žalobcovi (F K L stavebná, spol. s r.o.) istinu vo výške 56.408,26 eur a nahradiť mu trovy konania. Platobný rozkaz súd doručoval do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (zákon e-Governmente), ktorý nadobudol právoplatnosť fikciou doručenia dňa 30.12.2017.

Žalobca vo vyjadrení k žalobe na obnovu konania uviedol, že nie je naplnená ani jedna skutková podstata ustanovenia § 397 písmena a), b), c) CSP. Žalovaný žiadnym spôsobom nevysvetlil, ako sluchové postihnutie konateľa žalovaného diskvalifikovalo v preberaní zásielok z dátovej schránky. Štatutárny zástupca je jednoznačne zodpovedný, aby zabezpečil fungovanie právnickej osoby v súlade s právnymi

predpismi, vrátane elektronického doručovania. Žalobca poukázal na zásadu „právo patrí len bdelym“. Žalovaný vôbec nevysvetlil objektívnu nemožnosť oboznámenia sa s obsahom dátovej schránky, aj zásielky, ktoré zasielal žalobca žalovanému, si nepreberal.

3. Žalovaný v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 23Cb/276/2017 podal návrh na určenie neúčinnosti elektronického doručovania elektronickej správy, a to vydaného platobného rozkazu č.k. 23Cb/276/2017-38 zo dňa 21.11.2017. Uznesením súdu č.k. 23Cb/276/2017-180 zo dňa 07.03.2019, súd návrh na určenie neúčinnosti elektronickej správy zamietol. V uznesení sa súd podrobne venoval zákonnému postupu doručovania do elektronickej schránky. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 4Cob/127/2019-240 zo dňa 05.12.2019 vyššie uvedené uznesenie potvrdil. Súd prvej inštancie, zhodne s argumentáciou súdu v uznesení č.k. 23Cb/276/2017-180 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/127/2019-240 mal za to, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal nemožnosť oboznámiť sa s doručením platobného rozkazu, ktorý mu bol doručený dňa 14.12.2017 o 02:38:11 hod.. Súd považoval za potrebné poukázať aj na ustanovenie § 32 ods. 1 a ods. 8 zákona o e-Governmente. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že žalovaný od momentu doručenia elektronickej úradnej správy mal stále možnosť sa s týmto dokumentom oboznámiť, preto nie je namieste jeho argumentácia o tom, že sa o podanej žalobe a vydanom platobnom rozkaze mohol dozvedieť dňa 14.06.2018, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Žalovaný žalobu na obnovu konania podal dňa 14.09.2018. Vzhľadom na uvedené súd žalobu na obnovu konania s odkazom na ustanovenie § 403 ods. 1 a § 413 ods. 1 písmeno a) CSP odmietol, nakoľko bola podaná oneskorene.

Žalovaný podal návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č.k. 23Cb/276/2017-38, v súlade s ustanovením § 412 ods. 1 až 3 CSP. Súd zamietol návrh na odklad vykonateľnosti, nakoľko nezistil okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa, a to s odkazom na dôvody, pre ktoré odmietol žalobu na obnovu konania.

O náhrade trov konania súd rozhodol na základe zásady úspešnosti v konaní podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, spoločnosť CHRANENEPRAKOVISKO.eu, s. r. o. (odvolateľ), ktorý žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil. Uviedol, že považuje uznesenie v celom rozsahu za nezákonné a nesprávne, súd zásadne pochybil v určení okamihu, rozhodujúceho pre začatie plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu, keď túto lehotu začal počítvať od okamihu, kedy sa mal odvolateľ možnosť oboznámiť s obsahom napadnutého platobného rozkazu, ale nepočítal ju od okamihu, ktorý sa má brať do úvahy podľa § 403 ods. 1 CSP, t.j. od okamihu kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

Z tohto dôvodu považuje uznesenie za nesprávne a nezákonné, čo je spôsobené nesprávnym právnym posúdením skutkových okolností zo strany súdu, ako aj ich nesprávnym zistením a tiež tým, že v dôsledku týchto chýb sa súd nevysporiadal s dôvodmi obnovy konania a ani sa k nim nijako nevyjadril, ale úplne opomenul argumentáciu o tom, kedy sa odvolateľ reálne dozvedel a aj mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania. Z ním uvedených skutočností a dôkazov, o ktoré dôvodnosť žaloby na obnovu konania oprel jednoznačne vyplýva, že sa o nich nemohol dozvedieť v čase, kedy mu bol napadnutý platobný rozkaz doručený, pretože ani len neexistovali.

Vady rozhodnutia videl predovšetkým v ust. § 365 ods. 1 písm. b), e) a h) CSP.

Poukázal na ust. § 403 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva, že pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je rozhodujúcim okamih, resp. moment, kedy sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, nie moment, kedy mu bolo rozhodnutie doručené do jeho elektronickej schránky, resp. moment, kedy toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Konkrétne dôvody na obnovu konania zákonodarca uvádza v § 397 CSP, pričom sa jedná o taxatívny (presný, určitý) výpočet dôvodov na obnovu konania, čo je vzhľadom na charakter žaloby na obnovu konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, logické. Odvolateľ počítal začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby na obnovu konania od momentu okamihu, keď sa dozvedel o dôvode na obnovu konania (bližšie keď sa dozvedel o dôvodoch na obnovu konania v zmysle § 397 písm. a) - c) CSP, t.j. tak, ako to stanovuje príslušný zákon). Súčasne však nemožno dospieť ani k takému záveru, že by okamih, kedy sa odvolateľ mohol vo svojej elektronickej schránke oboznámiť s napadnutým platobným rozkazom, bolo možné stotožniť s okamihom, kedy sa dozvedel, resp. mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania.

Samotné vydanie a doručenie platobného rozkazu, resp. samotná existencia platobného rozkazu nie sú dôvodmi na obnovu konania v zmysle § 397 CSP. Dôvodmi na obnovu konania treba rozumieť najmä skutočnosti, dôkazy, ktoré subjekt nemohol v pôvodnom konaní uplatniť bez svojej viny a ktoré mu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V súvislosti s uvedeným uviedol, že platobný rozkaz je rozhodnutím súdu, ktorým bolo zavŕšené pôvodné konanie, čiže v žiadnom prípade sa nemôže jednať o dôkaz, skutočnosť, ktorú subjekt nemohol použiť v pôvodnom konaní, resp. dôkaz, ktorý nemohol vykonať v pôvodnom konaní. Vydanie a doručenie platobného rozkazu sú rozhodujúcimi skutočnosťami pre možnosť subjektu podať odpor, t.j. majú relevanciu pre podanie odporu ako riadneho opravného prostriedku, nie žaloby na obnovu ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného vyplýva teda, že vydanie, doručenie, resp. oboznámenie sa s platobným rozkazom sú rozhodujúcimi skutočnosťami pre začatie plynutia lehoty na podanie riadneho opravného prostriedku, nie pre začatie plynutia lehoty na podanie mimoriadneho opravného prostriedku.

Zo záveru súdu vyplýva, že súd pri rozhodovaní o odmietnutí predmetnej žaloby na obnovu konania nerozlíšil dve podstatné a odlišné skutočnosti, a to na jednej strane moment doručenia platobného rozkazu do elektronickej schránky odvolateľa ako dôležitý moment pre možnosť oboznámenia sa s obsahom predmetného platobného rozkazu a počítanie lehoty na podanie prípadného odporu voči nemu, a na druhej strane moment vzniku existencie jedného z dôvodu/dôvodov na obnovu konania ako dôležitého momentu pre počítanie plynutia lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Na základe vyššie uvedených skutočností zastáva názor, že záver príslušného súdu o odmietnutí žaloby na obnovu konania z dôvodu jej oneskoreného podania je nesprávny a zároveň aj v rozpore so zákonným znením ust. § 403 ods. 1 a § 413 ods. 1 písm. a) CSP, na základe ktorých príslušný súd rozhodol o odmietnutí žaloby na obnovu konania.

Má za to, že súd nesprávne určil moment, okamih začiatku počítania, plynutia (subjektívnej) lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (t.j. príslušný súd mal za to, že daná lehota plynie od momentu doručenia platobného rozkazu do elektronickej schránky odvolateľa), t.j. od momentu, kedy sa mohol oboznámiť s napadnutým platobným rozkazom, a tým pádom aj nesprávne vypočítal konečný deň uplynutia lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, na základe čoho rozhodol o odmietnutí žaloby na obnovu konania z dôvodu jej oneskoreného podania. Moment, kedy právny subjekt získava možnosť oboznámiť sa s rozhodnutím súdu, ktorý (na základe tohto oboznámenia), považuje za nesprávny, nemožno automaticky považovať za moment, v ktorom sa právny subjekt dozvedá o tom, že sú dané zákonné dôvody, resp. niektorý zo zákonných dôvodov pre obnovu konania. Jedná sa o úplne samostatné momenty a každý z nich môže vyvolať iné, úplne samostatné a na sebe nezávislé skutočnosti. A vznik týchto skutočností a okamih, kedy sa o nich právny subjekt môže dozvedieť, je nevyhnutné posudzovať samostatne.

Už len samotná skutočnosť, že súd vôbec tieto skutočnosti nerozlíšil a vlastne sa vôbec nezaoberal okamihom, kedy sa odvolateľ mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania - čo vyplýva z toho, že súd sa vôbec nezaoberal tým, aké dôvody obnovy uviedol a kedy sa o týchto dôvodoch mohol dozvedieť. Jedine, ak by súd posúdil tieto skutočnosti, mohol dôjsť k relevantnému právnomu záveru o tom, či žaloba na obnovu konania bola, alebo nebola podaná v zákonnej lehote. Podotkol, že samotný platobný rozkaz, s ktorým sa mohol odvolateľ za určitých okolností oboznámiť už v decembri 2017, sám osebe nebol dôvodom podania žaloby na obnovu konania a ani nemohol byť. Takýto právny záver je absolútne nesprávny, a to aj vzhľadom na to, čo sa v zmysle CSP považuje, resp. môže považovať za dôvod obnovy konania. V súvislosti s uvedeným uviedol, že subjektívnu lehotou na podanie žaloby na obnovu konania treba rozumieť lehotu, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol dozvedieť (vzhľadom na všetky okolnosti a pomery) o dôvode/dôvodoch obnovy konania, resp. subjektívnym okamihom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 285/2015 zo dňa 10.07.2015. Z uvedeného vyplýva, že aj keby príslušný súd počítal moment plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania odo dňa doručenia platobného rozkazu do elektronickej schránky odvolateľa, resp. odo dňa nadobudnutia právoplatnosti platobného rozkazu, uvedený záver by bol nesprávny vzhľadom na podstatu subjektívnej lehoty, t.j. lehoty, ktorej začiatok je stanovený okamihom, keď sa subjekt mohol dozvedieť (subjektívnosť) o dôvode obnovy konania, teda keď subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta.

V rovnakom čase, ako bolo odvolateľovi doručené upovedomenie, existovali dôvody na obnovu konania, a preto sa môže súdu zdať, že samotný žalobca počítal plynutie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania odo dňa doručenia upovedomenia. On však počítal lehotu na podanie žaloby na obnovu konania odo dňa, keď sa dozvedel o dôvode na obnovu konania v zmysle § 397 CSP.

Odvolateľ tiež uviedol, že v podanej žalobe na obnovu konania, ako aj vo svojom vyjadrení bližšie uviedol, analyzoval konkrétne dôvody na obnovu konania. Súdu podrobne deklaroval, že v predmetnej veci existujú nové rozhodujúce skutočnosti a dôkazy, ktoré nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, nakoľko vyšli najavo až neskôr a ktoré sú významnými pre posúdenie povolenia obnovy konania.

Príslušný súd v uznesení len odcitoval časť uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4Cob/127/2019-240 zo dňa 05.12.2019, ktorý potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 23Cb/276/2017-180 zo dňa 07.03.2019, ktorým súd zamietol návrh na určenie neúčinnosti elektronickej správy. V zmysle odcitovanej časti príslušný súd len skonštatoval, že sa s argumentáciou Krajského súdu v Bratislave stotožnil, a teda má tiež za to, že odvolateľ žiadnym spôsobom nepreukázal jeho nemožnosť oboznámiť sa s doručením platobného rozkazu. Okrem vyššie uvedeného sa príslušný súd vôbec nevysporiadal s tvrdeniami, novými skutočnosťami odvolateľom uvedenými v jeho vyjadrení, ako aj v samotnej žalobe na obnovu konania.

Takisto príslušný súd opomenul, nevysporiadal sa s požiadavkou o pripojenie celého trestného spisu z konania vedeného na OR PZ Bratislava III pod ČVS: ORP-597/3-VYS-B3-2018, z ktorého vyplývajú nové skutočnosti a dôkazy podstatné pre rozhodovanie o povolení obnovy konania. Vzhľadom na uvedené zastáva právny názor, že súd sa nezaoberal, nevysporiadal sa dostatočne s tvrdeniami odvolateľa uvedenými v samotnej žalobe na obnovu konania, ako aj vo vyjadrení a rozhodol formalisticky, čím zároveň došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Uviedol, že uznesenie považuje za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov rozhodnutia súdu. Zároveň považuje odôvodnenie uznesenia za nezrozumiteľné a zmätočné, nakoľko súd nevzal za základ uznesenia všetky ním predložené podstatné skutočnosti. Zastáva právny názor, že predmetné uznesenie je arbitrárne.

Na záver uviedol, že vydaním uznesenia došlo zo strany súdu aj k porušeniu práva žalobcu na jeho súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a preto na základe skutočností uvedených v tomto odvolaní žiadal odvolací súd o zrušenie uznesenia.

5. K odvolaniu sa vyjadril žalobca - spoločnosť F K L stavebná, spol. s r.o. Ludanice, ktorý uviedol, že žalovaný zaťažil svoje odvolanie závažnou chybou, keď sa v odvolaní nesprávne označil, preto toto odvolanie považuje za nulité. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie odmietol podľa § 386 písm. a), b), alebo d) CSP.

K meritu veci uviedol, že s poukazom na ust. § 365 ods. 3 CSP je predmetné podanie (sp. zn. 23Cb/276/2017 zo dňa 18.05.2020) pre účely odvolacieho konania nepoužiteľné a nemožno naň prihliadať.

Uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje so všetkými výrokmi, ako aj odôvodnením uznesenia zo dňa 20.02.2020.

K dôkazom navrhnutým odvolateľom uviedol, že tieto mohol navrhnúť vykonať v pôvodnom konaní. Zdôraznil, že žalovaný sa o možnosť svojej procesnej obrany v pôvodnom konaní pripravil sám, keďže si svojou vinou neprevzal doručený platobný rozkaz.

Zhrnul, že zotrváva na svojom právnom názore, že nie je naplnená ani jedna zo zákonných podmienok prípustnosti žaloby. Žalovaný vo svojej žalobe na obnovu konania neuviedol náležitosti v zmysle § 406 CSP, a to skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba bola podaná včas, resp. uviedol iné skutočnosti, ako teraz prezentuje vo svojom odvolaní. Zachovanie lehoty na obnovu konania je povinná preukázať tá strana sporu, ktorá obnovu konania navrhuje, čo žalovaný neurobil.

Záverom navrhol, aby odvolací súd, v prípade neodmietnutia podania, postupoval podľa § 387 ods. 1 CSP, a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

6. Žalobca v podaní zo dňa 14.09.2020 doplnil, že žalobca v konaní o obnovu konania neprodukoval žiadny dôvod prípustnosti obnovy konania, žiaden dôkaz, skutočnosť, či rozhodnutie, ktoré by nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré by mu mohlo privodiť priaznivejšie rozhodnutie, ani dôkaz, ktorý by nebolo možné použiť v pôvodnom konaní.

7. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žiada súd, aby každý dôkaz, na ktorý poukázal ako na nový dôkaz a nové skutočnosti, posúdil v kontexte zákonných podmienok na povolenie obnovy konania. Všetky dôkazy sú pritom spôsobilé privodiť pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

8. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

9. Podľa § 106 ods. 1 CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2, a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti

- a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca,
- b) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

10. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej len „zákon o e-Governmente“), elektronické podanie a elektronický úradný dokument sa doručuje elektronicky, pričom miestom na elektronické doručovanie je elektronická schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronické doručovanie elektronického podania a elektronického úradného dokumentu sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickými prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté.

11. Podľa § 29 ods. 2 zákona e-Governmente, do vlastných rúk sa elektronicky doručujú elektronické dokumenty, ktoré sú podľa tohto zákona z hľadiska právnych účinkov totožné s dokumentom v listinnej podobe, o ktorom osobitné predpisy ustanovujú, že sa doručujú do vlastných rúk.

12. Podľa § 29 ods. 3 zákona e-Governmente, doručením do vlastných rúk sa na účely elektronického doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta (ďalej len „prijímateľ“), formou elektronickej doručenky odoslanej odosielateľovi.

13. Podľa § 32 ods. 4 zákona e-Governmente, ak sa elektronicky doručuje do vlastných rúk, prijímateľ je povinný potvrdiť doručenie elektronickej úradnej správy formou elektronickej doručenky; potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia obsahu elektronickej úradnej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Elektronická úradná správa sa sprístupní v momente potvrdenia doručenia.

14. Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona e-Governmente, elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručенú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

15. Podľa § 32 ods. 6 zákona e-Governmente, ustanovenie odseku 5 písm. b) a c) sa nepoužije, ak

- a) medzi okamihom odoslania elektronickej úradnej správy a okamihom márneho uplynutia úložnej lehoty bola elektronická schránka deaktivovaná,
- b) orgán verejnej moci rozhodne, že elektronické doručenie je neúčinné; to neplatí, ak osobitný predpis neumožňuje vylúčiť účinky náhradného doručenia.

16. Podľa § 33 ods. 1 zákona e-Governmente, ak osobitný predpis neustanovuje iný postup na rozhodovanie o neúčinnosti elektronického doručenia alebo ak sa podľa osobitného predpisu neúčinnosť elektronického doručenia neposudzuje ako predbežná otázka, orgán verejnej moci, ktorý koná vo veci, ktorej sa elektronické doručovanie týka, rozhodne na návrh adresáta, že elektronické doručenie je neúčinné, ak tento adresát preukáže, že

- a) objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, alebo
- b) na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať.

17. Podľa § 33 ods. 2 zákona e-Governmente, návrh podľa odseku 1 je potrebné podať do 15 dní odo dňa, keď sa adresát s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť.

18. Podľa § 33 ods. 9 zákona e-Governmente, proti rozhodnutiu o neúčinnosti elektronického doručenia je možné podať odvolanie alebo rozklad podľa osobitného predpisu, ktorý konanie, v ktorom sa elektronicky doručovalo, upravuje. Ak o neúčinnosti elektronického doručenia rozhoduje iný orgán ako súd, rozhodnutie o neúčinnosti elektronického doručenia je preskúmateľné súdom.

19. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
- a) sa týkajú procesných podmienok,
  - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Podľa § 403 ods. 1 a 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

23. Podľa § 413 ods. 1 psím. a) CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

24. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/299/2018-403 zo dňa 20. februára 2020, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. Odvolateľ neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zmenu alebo zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva, a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

25. Odvolací súd považuje za nesporne zistené, že dňa 14.09.2018 bola súdu prvej inštancie doručená žaloba na obnovu konania. Žalovaný CHRANENÉPRACOVISKO.eu s. r. o. podal žalobu na obnovu konania podľa ustanovenia § 397 písmeno a), b), c) CSP. V žalobe tvrdil, že mu boli do elektronickej schránky spoločnosti doručované dokumenty, na základe ktorých bolo začaté konanie na Okresnom súde Bratislava III pod spisovou značkou 23Cb/276/2017 (návrh na vydanie platobného rozkazu a iné súdne zásielky), ktorú však konateľ spoločnosti nevyužíval, a preto z objektívnych príčin nemohol tieto dokumenty prevziať. Nemal preto vedomosť o tom, že by mu boli doručené akékoľvek dokumenty a že bolo voči nemu začaté súdne konanie. Konateľ spoločnosti žalovaného, G.. Y.. O. F., je osoba so zdravotným postihnutím, spočívajúcim v sluchovom postihnutí trvalého charakteru. Žalovaný nemal žiadnu vedomosť o tom, že mu boli doručované dokumenty, ktorými si žalobca spoločnosť F K L a brat, spol. s r.o. voči nemu uplatnila pohľadávku o zaplatenie 56.408,26 eur spolu s príslušenstvom. Neprebral v elektronickej schránke platobný rozkaz, tento sa uplynutím zákonnej lehoty na prevzatie elektronického dokumentu stal údajne právoplatným, a to dňom 30.12.2017. Na základe tohto platobného rozkazu začal exekútor JUDr. Eva Falisová, Exekútorský úrad Bratislava, exekučné konanie. Upovedomenie o začatí

exekučného konania zo dňa 07.06.2018 bolo žalovanému prvýkrát reálne oznámené dňa 14.06.2018, kedy mu bolo doručené v listinnej podobe. Táto jediná zásielka bola žalovanému doručená v listinnej podobe poštou s tým, že dovtedy sa s ňou nemohol oboznámiť, pretože všetky predchádzajúce zásielky týkajúce sa tejto veci, vrátane úradných dokumentov zo súdneho konania, boli žalovanému doručované len do elektronickej schránky, do ktorej však žalovaný nemal prístup, a to až do 19. júna 2018, kedy sa žalovaný prvýkrát do elektronickej schránky prihlásil, t.j. vykonal do nej prvý vstup.

26. Uznesením zo dňa 20.02.2020 súd žalobu na obnovu konania zamietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu č.k. 23Cb/276/2017-38 zamietol z dôvodu, že nezistil okolnosti a dôvody hodné osobitého zreteľa, a to s odkazom na dôvody, pre ktoré odmietol žalobu na obnovu konania.

27. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa nesprávne označil ako žalobca. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý v rozhodnutí o žalobe na obnovu konania označil účastníkov konania podľa ich procesného postavenia v pôvodnom konaní (V/68), spisová značka 23Cb/276/2017. Odkázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Cdo/70/2014. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom protistrany, že pochybenie odvolateľa je dôvod na postup podľa § 386 CSP, tak, ako to uviedol žalobca - spoločnosť F K L stavebná, spol. s r. o., vo svojom vyjadrení k odvolaniu.

28. Pochybenie súdu prvej inštancie vzhľadom na odvolateľa v tom, že nesprávne určil okamih rozhodujúci pre začatie plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý uznesením sp. zn. 4Cob/127/2019-240 zo dňa 05.12.2019 uznesenie 23Cb/276/2017, potvrdil. V odôvodnení krajský súd uviedol: „Vo vzťahu k elektronickej doručovaniu platobného rozkazu odvolací súd uvádza nasledovné. Povinná aktivácia elektronickej schránky právnickým osobám na doručovanie umožňuje do elektronickej schránky doručovať úradné rozhodnutie od orgánu verejnej moci, a to aj v prípade, že by podanie na orgán bolo začaté v listinnej forme. Právnickým osobám so sídlom na území Slovenskej republiky a zapísaným do obchodného registra boli elektronickej schránky automaticky aktivované na doručovanie najneskôr dňa 01.07.2017. Mimoriadne významným pre doručovanie platobného rozkazu v posudzovanom prípade je ustanovenie § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente, podľa ktorého elektronickej úradnej správy, vrátane všetkých elektronickej dokumentov, sa považuje za doručenú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručovacej listine alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Do 31.10.2017 boli názory na doručovanie platobného rozkazu nejednotné, odo dňa 01.11.2017 však nadobudol účinnosť zákon č. 238/2017 Z.z., ktorý novelizoval ustanovenie § 32 ods. 6 zákona o e-Governmente. Právna úprava zákona o e-Governmente teda s účinnosťou od 01.11.2017 umožňuje doručiť platobný rozkaz žalovanému elektronickej aj s využitím tzv. náhradného doručovania, resp. fikcie doručenia, pričom platobný rozkaz sa považuje za doručený márnym uplynutím úložnej lehoty. Prístup do elektronickej schránky právnickej osoby má automaticky jej štatutárny orgán, ktorý môže udeliť oprávnenie na prístup do elektronickej schránky ďalším osobám, napr. zamestnancom. V prípade, že je štatutárnych orgánov viacero, prístup má každý z nich v rovnakom rozsahu. Prihlásenie prebieha prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy (www.slovensko.sk) a štatutárny orgán k tomu potrebuje občiansky preukaz s čipom (eID karta), bezpečnostný osobný kód (BOK), čítačku občianskeho preukazu a potrebné softvérové vybavenie. Vzhľadom na uvedené je zjavné, že súd postupoval správne, keď doručoval žalovanému písomnosti (žalobu vrátane jej príloh spolu s platobným rozkazom) do elektronickej schránky v zmysle § 29 a nasl. zákona o e-Governmente. Platobný rozkaz č.k. 23Cb/276/2017-38 zo dňa 21.11.2017, bol doručený do elektronickej schránky žalovaného dňa 14.12.2017, súd žalovanému doručoval podľa účinnej právnej úpravy, v súlade so zákonnými ustanoveniami zákona o e-Governmente a Civilného sporového poriadku. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd považuje za irelevantnú argumentáciu žalovaného, ktorý tvrdil, že do elektronickej schránky nemohol a nevedel vstupovať, ani sa prihlasovať z dôvodu vážneho postihnutia konateľky žalovaného, ktoré spočíva v sluchovom postihnutí trvalého charakteru a tiež z dôvodu, že nemal v rozhodnej dobe vydaný občiansky preukaz s čipom. Odvolací súd zdôrazňuje, že je zodpovednosťou štatutárneho orgánu žalovaného, aby zabezpečil riadne preberanie písomností, doručených mu prostredníctvom povinnej zriadenej a aktivovanej elektronickej schránky. Uvedená povinnosť zahŕňa aj zodpovednosť žalovaného, resp. jeho štatutárneho orgánu, zabezpečiť si pre

účely elektronického doručovania občiansky preukaz s čipom, nakoľko tento je potrebný pre vstup do elektronickej schránky. V tomto smere je potrebné poukázať aj na § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého, o všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka. Irelevantná je potom nevedomosť žalovaného o doručovaní písomností určených do vlastných rúk prostredníctvom elektronického doručovania. Tieto námietky preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na zásadu "vigilantibus iura scripta sunt", podľa ktorej právo patrí bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, neodkladajú svoje rozhodnutia týkajúce sa uplatnenia práv na poslednú chvíľu, svoje procesné úkony pripravujú s dostatočným časovým predstihom, nespoliehajú sa na náhodu, predvídajú aj možnosti vzniku komplikovaných situácií, sťažujúcich výkon práv a ich uplatnenie v stanovených lehotách (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 248/2006). Žalovaný ďalej namietal, že platobný rozkaz č.k. 23Cb/276/2017-38 zo dňa 21.11.2017 mu nebol doručený v zákonnej forme, pretože bol vyhotovený vo formáte ".xzep", čo má mať za následok neúčinnosť jeho doručenia. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní). Keďže žalovaný túto argumentáciu nepoužil v konaní pred súdom prvej inštancie a nejde o prípady uvedené v § 366 písm. a) až d), nie je jej použitie v odvolacom konaní prípustné. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného, že pre postihnuté osoby nebola realizovaná žiadna kampaň, aby im bola zdôraznená dôležitosť automaticky vytvorenej elektronickej schránky, sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého sú tieto tvrdenia irelevantné, a to s poukazom na § 15 už spomínaného zákona č. 400/2015 Z.z.. Podľa odvolacieho súdu sluchové postihnutie konateľky žalovaného, nebránilo žalovanému v prihlásení sa do jeho elektronickej schránky, sluchový orgán pri tomto úkone nie je používaný. Sluchové postihnutie konateľky žalovaného nemá vplyv na jej povinnosť vykonávať pôsobnosť konateľa, ako štatutárneho orgánu, s odbornou spôsobilosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a jej spoločníkov. Je zodpovednosťou žalovaného ako právnickej osoby, zabezpečiť konanie v mene spoločnosti v súlade s právnymi predpismi. Taktiež je potrebné poukázať na to, že žalovaný vo svojich podaniach ani neuviedol, akým spôsobom by malo toto sluchové postihnutie konateľky žalovaného, brániť žalovanému v preberaní elektronicke doručených zásielok. Túto námietku preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalovaný tiež namietal, že súd žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal a neobjasnil, prečo považoval za irelevantné tvrdenia žalovaného ohľadne nerealizovania osobitnej kampane pre postihnutých, ktorou by im bola zdôraznená dôležitosť automaticky vytvorenej elektronickej schránky a mal za to, že v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Odvolací súd po preskúmaní veci nezistil, že by súd nevykonal akýkoľvek z navrhovaných dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom v bode 22. odôvodnenia napadnutého uznesenia súd dostatočným spôsobom uviedol, z akých dôvodov považoval uvedené tvrdenia žalovaného za irelevantné. Odvolací súd preto i túto námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú. S poukazom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu, že na prejednávajúcu vec nemožno aplikovať § 33 ods. 1 písm. b) zákona e-Governmente, nakoľko neboli splnené predpoklady, ktoré toto ustanovenie vyžaduje.“

29. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4Cob/127/2019-240 zo dňa 05.12.2019, ktorý sa vo svojom odôvodnení dostatočne určito a presne vyjadril ku všetkým námietkam žalovaného v tomto súdnom konaní. Nebolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom uznesení, aby znova a opätovne uvádzal tie isté odpovede na posúdenie skutkového stavu a tvrdenie žalovaného, CHRANENEPRACOVISKO.eu, s. r. o., v tomto konaní. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že nie je chybou súdu prvej inštancie, ak poukázal na iné súdne rozhodnutie, v ktorom boli podrobne rozobraté tvrdenia žalovaného a z tohto dôvodu nebolo v posudzovanom prípade potrebné, aby súd prvej inštancie znova opakoval identické odpovede na už raz posúdené argumenty. Uvedený postup, podľa názoru odvolacieho súdu, nezakladá odvolaciu námietku žalovaného, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces. Súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania,

aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

30. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s dôvodmi obnovy konania, a ani sa k nim nijako nevyjadril a opomenul jeho argumentáciu o tom, kedy sa reálne dozvedel a aj mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania. Odvolací súd v tejto súvislosti opakovane zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vyslovil, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz proti Španielsku z 21. 1. 1999). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Higgins proti Francúzsku z 19. 2. 1998). Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa záverov ESLP možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu (Ruiz Torija proti Španielsku z 9. 12. 1994).

31. Žalovaný ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Súd posúdil právnu vec tak, že žalobca podal žalobu na obnovu konania oneskorene, s čím sa nestotožnil a má za to, že súd obsah správnej právnej normy (bližšie § 403 ods. 1 CSP), na ktorú sa vo svojom uznesení odvoláva, nesprávne interpretoval.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. septembra 2016, sp. zn. 9 Co 177/2016, podľa ktorého, žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži k tomu, aby mohol byť znovu prejednaný právoplatne skončený spor, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie o veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a skutkových záverov nemôže obstáť. Obnova konania je teda právnym inštitútom, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Objektívnou podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok na podanie návrhu na obnovu konania predpisuje. Ide o kombináciu subjektívnej lehoty, t.j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť, a lehoty objektívnej, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia. Tieto lehoty boli ustanovené Občianskym súdnym poriadkom účinným do 30. júna 2016 zhodne s Civilným sporovým poriadkom účinným odo 1. júla 2016.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k totožnému záveru, že v tejto veci žalobca neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal splnenie objektívnej podmienky prípustnosti návrhu na obnovu konania, t.j. zachovanie zákonnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že zachovanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je povinná preukázať strana sporu, ktorá sa obnovy konania domáha, a neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech tejto strany.

Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že ustanovenie § 403 CSP upravuje subjektívnu a objektívnu lehotu, v ktorej je potrebné podať žalobu na obnovu konania. Subjektívna lehota je trojmesačná a subjektu oprávnenému na podanie žaloby na obnovu konania plynie odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť.

Objektívna lehota na podanie žaloby je trojročná a počíta sa od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota uplynie najneskôr spolu s objektívnou lehotou. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa. Civilný sporový poriadok však ustanovuje aj výnimky z objektívnej trojročnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 404 CSP), pri ktorých objektívna trojročná lehota neplatí, a z dôvodov uvedených v § 404 CSP možno žalobu na obnovu konania podať aj po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

32. Zhrňujúc uvedené, odvolací súd uvádza, že sa nestotožnil s názorom žalovaného, že v posudzovanom prípade je potrebné rozlíšiť moment doručenia platobného rozkazu do elektronickej schránky a moment vzniku existencie možných dôvodov na obnovu konania. Odvolací súd, s poukazom na ustálenú súdnu prax, hodnotí ustálenie momentu začiatku plynutia lehoty na podanie žaloby ako vecne správne. Odvolací súd, v zhode s právnym názorom súdu prvej inštancie uvádza, že žalovaný, od momentu doručenia elektronickej úradnej správy, mal možnosť sa s týmto dokumentom oboznámiť. Žalovaný teda neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, keď nepreukázal nemožnosť oboznámiť sa s dorúčením platobného rozkazu, ktorý mu bol doručený dňa 14.12.2017 o 02:38:11 hod.. V prípade, ak má žalovaný za to, že rozhodný moment, kedy sa mohol dozvedieť o platobnom rozkaze bol deň 14.06.2018, bolo na ňom, aby riadne a nesporne preukázal opodstatnenosť tohto tvrdenia.

33. Vo vzťahu k novým dôkazom, ktoré mali vyjsť najavo počas trestného konania vedeného na OR PZ BA III evidovaným pod ČVS: ORP-597/3-VYS-B3-2018, odvolací súd podporne uvádza, že toto konanie bolo dňom 16.12.2019 právoplatne zastavené. Odvolací súd dospel k záveru, že subjekt CHRANENEPRACOVISKO.eu, s. r. o. neprodukoval žiadny dôvod prípustnosti obnovy konania, žiadne dôkazy, ktoré by nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré by mu mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

34. Nakoľko súd prvej inštancie sa dostatočne vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami uvedenými v žalobe na obnovu konania, odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/299/2018-403 zo dňa 20. februára 2020, v spojení s opravným uznesením č.k. 26Cb 299/2018-496 zo dňa 3. mája 2018, potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne.

35. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany; z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejme všetky, pre rozhodnutie podstatné skutočnosti, objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože bol v konaní plne úspešný. O výške náhrady súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).